
EKSPURGOWAĆ (1) *vb pf*

inf ekspurgować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Usprawiedliwić, oczyścić z zarzutów [expurgo – wymietam, wychędożam, wyczyściam, metaph. excuso – wymawiam Mącz 332b; – wymiatuję, chędożę Calep; chędoże, oczyściam – expurgo Cn; oczyściam się słowy, wyprawiam się z czego, z grzechu, niewinność swą abo czyję pokazuję, wymierzam się, omawiam, wywodzę się z tego co mi zarzucano – expurgo me, habui expurgationem Cn] [co]: będzie powinien Sędzia sententią fwą personaliter ekspurgować na Wiécách [sententiam suam personaliter expurgare in colloquiis JanStat 646]: a z Wiéców appellacia na Séym bydź ma. SarnStat 813.

Synonim: wymawiać.

AK